

[Johan Poulsen.]

på obligationer indtraf, i en vanskelig situation, ligesom det har bevirket, at de personer, der havde til hensigt at indgå kontrakt om bygning af nye fartøjer, har holdt sig tilbage. Med andre ord, det må befrygtes, at diskontoforhøjelsen med det påfølgende kursfald på obligationerne vil medføre omend ikke en fuldstændig standsning, så dog en forsinkelse af fornyelsen af vor fiskerflåde. Jeg kan oplyse, at Færøernes lagting for at hjælpe de personer, som lige forud for diskontoforhøjelsen havde indgået kontrakt om bygning af nye skibe, og eventuelt andre har vedtaget at forhøje lagtingets tilskud med et beløb, der svarer til kursforskellen, sådan som den var inden diskontoforhøjelsen, og sådan som den er i dag, dog højst med 5 pct. Endnu mangler vi skibe, og endnu er en del af vore fiskere på grund af mangel på fartøjer nødt til at mønstre med fremmede nationers fiskerfartøjer, således med tyske trawlere — et forhold, der ikke alene samfundsøkonomisk betyder et tab, men som virker direkte skadeligt derved, at tyskerne sælger deres fisk som „færøsk forarbejdet“ på de samme markeder som vi. Med andre ord: grundet mangel på skibe er vi godt på vej til at konkurrere os selv ud på gamle markeder som f. eks. det italienske og det spanske. Der er næppe noget andet samfund, der økonomisk er så afhængigt af fiskeri som vort, ca. 98 pct. af vor eksport består af fisk og fiskeriprodukter. Tilstedeværelsen af tilstrækkelig mange nye og moderne fiskerfartøjer er den fundamentale forudsætning for sunde og rolige økonomiske, sociale og politiske forhold på øerne.

Men der er foruden skibene også mange andre forhold og faktorer, der er medbestemmende for erhvervslivets trivsel og rentabilitet. I denne forbindelse kan nævnes fiskerigrænserne, fiskeriinspektionen og sidst, men ikke mindst, markedsforholdene. Vedrørende fiskerigrænsen udtaler den højtærede statsminister følgende i åbnings-talen:

„Med hensyn til fiskeriforholdene ved Færøerne og Grønland finder regeringen, at et rent 12 sømils fiskeriterritorium ville være en rimelig ordning. Regeringens politik tilrettelægges i overensstemmelse hermed.“

Jeg føler mig overbevist om, at denne udtalelse af den højtærede statsminister vil finde udelt tilslutning på Færøerne. Må det dog i denne sammenhæng være mig tilladt at bemærke, at jeg forstår udtalelsen derhen, at retten til at drive fiskeri inden for den grønlandske såvel som inden for den færøske fiskerigrænse er forbeholdt alle danske statsborgere, og at den tilstand, der opretholdes for tiden, hvor visse fangstområder er forbeholdt grønlænderne, er midlertidig og kun tænkt opretholdt, indtil erhvervsforholdene i Grønland er så vidt normaliseret, at grønlænderne er i stand til at fiske på linje med andre nationer.

For et område som Færøerne, hvis beboere som helhed er henvist til at leve af fiskeri, er det en nødvendighed, at fiskerigrænsen fastsættes til 12 sømil, og på grund af øernes ringe udstrækning vil det være påkrævet, at fiskerigrænsen beregnes fra rette basislinjer, der forbinder de yderste pynter.

Et andet spørgsmål, som står i nøjeste forbindelse med fiskerigrænsen, er en effektivisering af fiskeriinspektionen. Det nytter kun lidet, at fiskerigrænsen udvides, hvis den ikke bliver respekteret af de fremmede trawlere — her er særlig tale om engelske trawlere. Man imødeser med betydelig forventning den dag, da fiskeriinspektionen ved Færøerne overtages af fartøjer, der specielt er bygget med denne opgave for øje. Det er indlysende, at en udvidelse af fiskerigrænsen uden en effektiv fiskeriinspektion er ganske illusorisk.

Det har vakt en del opsigt på Færøerne — jeg går ud fra, at det samme er tilfældet hernede — at to engelske trawlere, der ved underretten i Thorshavn var idømt bøder for ulovligt fiskeri på henholdsvis 40 000 kr. og 20 000 kr. samt havde fået fangst og redskaber konfiskeret, ved appel til landsretten er pure frifundet. Under sagens behandling i landsretten er det konstateret, at inspektionsskibets bestemmelse af trawlerens position er af en sådan beskaffenhed, at retten med dette som grundlag ikke har ment at kunne idømme trawlerne straf for ulovligt fiskeri. Jeg anfører ikke dette for at kritisere den af landsretten afsagte dom, slet ikke; men det, som falder mig og andre for brystet, er dette, at et marinefartøj, udrustet med alle moderne navigationsmid-